

турските села общинският съветъ би състоялъ изключително отъ турски членове, включително кмета, и нѣма съмнѣние, че едно отъ първитѣ дѣла на правителството на възродена политически България ще бжде да обяви пълна религиозна свобода, не изкуствена, съ каквато се хвали тѣй незаслужено турското правителство, но дѣйствителна и приспособена за всички.

Днесъ всѣки християнинъ може да пригърне ислямизма, ако иска. Често даже, най-вече вънъ въ провинцията, обръщанията ставатъ насилствено, особено за млади жени. Ни единъ турчинъ, обаче, не би могълъ да се откаже отъ ислямизма, за да постъпи въ християнската вѣра; той би се изложилъ въ такъвъ случай на най-строги наказания, на смъртъ.

Истина е, че въ Европа никой не оспорва на християнитѣ правото да се освободятъ. Но затова се прѣдставятъ прѣчки, отъ които повечето сж измислени, за да се поддържа противното.

Говори се за европейско равновѣсие, и мнозина дохождатъ до заключение, че турската империя, тѣй както е днесъ, е необходима за запазване това равновѣсие! Това не значило ли би, че деспотизмътъ и варварщината сж абсолютно необходими за съхранение на европейската цивилизация?

Казва се още, че Цариградъ и противоположнитѣ интереси на нѣкои сили правятъ мжно разрѣшението на въпроса. Това причина ли е да се държатъ милиони християни въ най-низко робство? Какъ? Тѣнката европейска дипломация, политическата европейска наука, европейската философия, до тамъ ли сж отистинна безсилни, че не могатъ да намѣрятъ друго срѣдство за разрѣшение задачата между робуването на 9 милиона християни и положението, което занематъ турцитѣ въ Цариградъ? Какъ? Училищата на християнска и цивилизувана Европа ехтятъ отъ прѣсжди противъ древния свѣтъ, който търпѣлъ робството, а днесъ, слѣдъ толкозъ столѣтия отъ напрѣдъкъ и свѣтлина, ето че въ Европа робството не вече на индивидууми, взети частично, но на цѣли народи цѣвти съ пълно съзнание на цивилизувания свѣтъ; и Европа не намѣрва срѣдство да разрѣши тая задача!

Сжществуватъ дружества за унищожение на търговията съ негритѣ, има пъкъ други за покровителство на животнитѣ; че има, обаче, въ една отъ най-хубавитѣ страни на Европа народи, на които общественото състояние не различава отъ онова